

Šlienavos ir Viršužiglio parapijos leidinys

Viena iš sunkiausių žmogaus užduočių visais laikais, o ypač permainų, sukrėtimų ir žmonių pasaulėžiūros keitimosi laikais – yra išsaugoti savo gyvą, jautrią, atvirą, žmogišką širdį.

Širdį, kuri sugeba pajauti ir praleisti per save visą tikrąjį gyvenimo tėkmę, vis naują ir naują tikrą kasdieną. Net jeigu toje dienoje širdis patyrė daug skausmo; net jei ji visa randuota nuo sužeidimų; net jeigu perpildyta nusivylimų ir neigiamybių... Tačiau nepaisant tų visų “jeigu”, kurių daugybė kiekvieno gyvenime..., tik ji, likdama gyva ir plakanti, – veda mus į priekį.

Tik ji. Gyvas žmogaus vidinis variklis, kurio paskirtis – jautriai reaguoti į išorinius aplinkos pasikeitimus, ir, nepalūžtant, neatsiribojant – išsaugoti ryšį su viskuo, kas vyksta gyvenime.

Ir visada taip, ir dabar taip. Kai realybė galbūt atrodo ir vientisa netikrumo ir neapibrėžtumo teritorija, kuri tirpsta mūsų rankose, ir kiekvieną sekundę yra besikeičianti, kiekvienas gali atlikti tą mažą, bet kartu tokį svarbų ir didingą darbą žmonių ateities gerovei – mylėti širdimi.

Tai mūsų asmeninis indėlis į gyvenimo kūrimą, tarnystė visų labui, sielos malda, gyvenimo misija, kelrodis į šviesą – galima įvairiai tai pavadinti, tačiau esmė išlieka viena: kas bevyktų aplink, kiek chaoso, neteisybės, griūties ir nelaimių beiškentėtų žmogus ar pasaulis – dėkime visas pastangas, kad išsaugotume savo širdį jautrią, mylinčią ir užjaučiančią...

Todėl, kad būtent tokia tavo širdis palaiko gyvybę. Todėl, kad būtent tik tokioje širdyje – mūsų tikras, reikalingas ir gyvenimą kuriantis žmogus.

*“Jei mylime vieni kitus,
Dievas mumyse pasilieka,
ir Jo meilė mumyse
tobula tampa.”*

1 Jn 4, 12

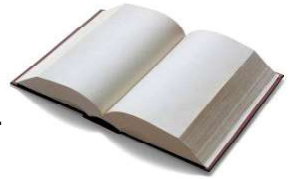


ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Pr 2, 18–24; Ps 127, 1–6; Žyd 2, 9–11

Psalmės atliepas

Telaimina mus Viešpats kiekvieną mūsų gyvenimo dieną.



Evangelija pagal Morkų (10, 2–16)

Atėjo fariziejų, kurie, spėsdami jam pinkles, klausė jį, ar galima atleisti žmoną. Jis atsakė jiems: „O ką jums yra įsakęs Mozė?“ Jie tarė: „Mozė leido *parašyti skyrybų raštą ir atleisti*“. Tuomet Jėzus prabilo: „Dėl jūsų širdies kietumo parašė jums Mozė tokį nuostatą. O nuo sukūrimo pradžios Dievas *sukūrė juos kaip vyrą ir moterį. Štai kodėl vyras paliks savo tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ir du taps vienu kūnu*. Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. Ką tad Dievas sujungė, žmogus teneperskiria!“ Namie mokiniai vėl klausė Jėzų apie tą dalyką. Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu. Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja“.

Jam nešė vaikučius, kad juos palytėtų, bet mokiniai jiems draudė. Tai pamatęs, Jėzus užsirūstino ir tarė jiems: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė. Iš tiesų sakau jums: kas neprilima Dievo karalystės kaip kūdikis, – neįeis į ją“. Ir jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas.

Evangelijos komentaras:

Šiandien girdimas Jėzaus atsakymas fariziejams yra labai konkretus ir aiškus. Jis atsako taip, kaip ir yra iš tikrųjų. Turime suprasti vieną svarbų dalyką, kuris slepiasi po aiškiu, kad ir radikaliu atsakymu. Anuomet Jėzus, o šiandien Jo vardu kalbantieji privalo įvardyti tiesą. Ir jokių pagražinančių žodžių surasti nereikia ir neprivalome jų ieškoti. Tačiau... Kodėl mes taip jautriai reaguojame? Todėl, kad mūsų gyvenimo tikslime įvardijime išvengiame savęs smerkimą... Bet Jėzus tai pasakydamas, nepasmerkia nė vieno žmogaus. Ir Bažnyčia, šiandien įvardydama labai aiškias klaidas, nesmerkia jas darančių žmonių. Įvardija blogį, diagnozuoja ligą, kad galėtų tiesti gydančią pagalbos ranką.

Skyrybos nėra gėris, bet privalome šaukte šaukti, kad ir ne Santuokoje gyvenantys žmonės yra Dievo mylimi. Dievas yra su visais! Netobulas gyvenimas neturi mūsų atskirti vienų nuo kitų. Tai mus turi dar labiau suvienyti, kad padėtume vieni kitiems išgyventi atsiradusį skausmą, žiojėjančią santykių tuštumą privalome pripildyti atidaus supratimo. Turime būti tiesoje ir ją įvardyti, tačiau teisti ir smerkti tegalime tik savo nemeilę kitiems.

Juo labiau, kad Evangelija mums kalba apie Santuokos vaisius – vaikus.

Laimingi vaikai, kurie auga šeimoje, kur tėvų meilė yra pavyzdys ir jų būsimojo gyvenimo mokykla. Skaudu, kai tėvų nesutarimų aukomis tampa vaikai, kurie kenčia dėl vieno iš tėvų neturėjimo ar tik epizodinio jų matymo, ar jie kažkur... Todėl Bažnyčia ir ragina sužadėtinius labai gerai įsigilinti, ką reiškia gyventi šeimoje, bręsti šiam pašaukimui, atsakingai jam rengtis, o jau gyvenant šeimoje spręsti konfliktus mylint ir gerbiant vienas kitą. Mūsų nesugebėjimas mylėti kito, nemokėjimas pagarbiai spręsti problemas – sukelia liūdnas pasekmes.

Jėzus prie savęs kviečia mažutėlius, nepabrėždamas, iš kokių šeimų. Iš visų ir visokių. Jei kartais tėvams ir nepasiseka jų gyvenimas, ir ne Santuokoje susilaukia vaikų, tai argi ir jie nėra kaip tie mažutėliai, kuriems galime padėti pažinti žmogišką bendravimą ir sveiką bendravimo santykį? Tai būtų sveiko žmogiško bendravimo pavyzdys vaikams, jų gyvenimui. Vaikas nėra kaltas kokioje šeimoje gimė. Jis turi teisę į visavertiską meilę.

Silpnas žmogus, klaidas padaręs žmogus, kaip kad ir nesutarimą patyrę sutuoktiniai tikrai yra panašūs į mažutėlius, kuriems reikia sustiprinančio žodžio ir konkretaus palaikymo. Jėzus sako: „Ateikite pas mane visi...“ Be pasmerkimo, su meile kviečia...

Būkime geresni ir atlaidesni vieni kitiems. Dažniau matykime vieni kitų gėrio ir grožio apraiškas, tada mūsų pačių gyvenimas taps daug prasmingesnis, gražesnis, o ir klaidų bus mažiau. Gyvenkime gyvenimą su gerumo žvilgsniu į vienas kitą...

Popiežiaus Pranciškaus žinia 97-osios Pasaulinės misijų dienos proga „Eikite ir kvieskite visus į vestuves“ (plg. Mt 22, 9)

Brangūs broliai ir seserys!

Šių metų Pasaulinei misijų dienai pasirinkau temą iš Evangelijos palyginimo apie vestuvių pokylį (Mt 22, 1–14). Kai pakviestieji nepriėmė kvietimo, karalius, pagrindinis pasakojimo veikėjas, sako savo tarnams: „Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves“ (9 eil.). Apmąstydami šį raktinį žodį tiek palyginimo, tiek Jėzaus gyvenimo kontekste, galime įžvelgti keletą svarbių evangelizacijos aspektų. Jie ypač aktualūs mums visiems, Kristaus mokiniams misionieriams, šiame baigiamajame Sinodinės kelionės etape, kuriuo pagal šūkį „Bendrystė, dalyvavimas, misija“ siekiama iš naujo sutelkti Bažnyčios dėmesį į jos pagrindinę užduotį – Evangelijos skelbimą šiolaikiniame pasaulyje.

1. „Eikite ir kvieskite!“ Misija kaip nenuilstamas ėjimas ir kvietimas į Viešpaties pokylį

Karaliaus įsakymas tarnams pradedamas dviem veiksmožodžiais, išreiškiančiais misijos esmę: „eikite“ ir „kvieskite“.

Kalbant apie pirmąjį, reikėtų prisiminti, kad tarnai prieš tai buvo pasiųsti perduoti karaliaus žinios kviečiamiesiems (plg. 3–4 eil.). Tai leidžia mums suprasti, kad misija yra nenuilstamas ėjimas pas visus žmones, kviečiant juos į susitikimą bei bendrystę su Dievu. Nenuilstamas! Didis Dievas, kupinas meilės ir apstus gailestingumo, nuolat eina pas kiekvieną žmogų ir kviečia jį į savo Karalystės laimę, nepaisydamas jo abejingumo ar atmetimo. Jėzus Kristus, gerasis ganytojas ir Tėvo pasiuntinys, ėjo ieškoti paklydusių Izraelio tautos avių ir troško eiti dar toliau, kad pasiektų net labiausiai nutolusias avis (plg. Jn 10, 16). Tiek iki prisikėlimo, tiek po jo Jėzus sakė mokiniams: „Eikite!“, įtraukdamas juos į savo misiją (plg. Lk 10, 3; Mk 16, 15). Todėl Bažnyčia ir toliau eis iki pat žemės pakraščių, eis vis iš naujo, nepavargdama ir nenuleisdama rankų susidūrusi su sunkumais ir kliūtimis, kad ištikimai vykdytų iš Viešpaties gautą misiją.

Šia proga dėkoju misionieriams ir misionierėms, kurie, atsiliepdami į Kristaus kvietimą, viską paliko ir išvyko toli nuo savo tėvynės nešti Gerosios Naujienos ten, kur žmonės jos dar nėra priėmę arba priėmė visai neseniai.

Brangūs bičiuliai, jūsų didžiadvasiškas atsidavimas apčiuopiamai išreiškia įsipareigojimą misijai ad gentes, kurią Jėzus patikėjo savo mokiniams: „Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones“ (Mt 28, 19). Todėl ir toliau melskimės ir dėkokime Dievui už naujus ir gausius misionieriškus pašaukimus evangelizacijos darbui iki pat žemės pakraščių.

Ir nepamirškime, jog kiekvienas krikščionis yra pašauktas dalyvauti šioje visuotinėje misijoje ir kiekvienoje aplinkoje liudyti Evangeliją, kad visa Bažnyčia kartu su savo Viešpačiu ir Mokytoju nuolat eitų į šiandienos pasaulio „kryžkeles“. Taip, „šiandien Bažnyčios drama yra ta, kad Jėzus nuolat beldžiasi į duris, bet iš vidaus, kad mes jį išleistume! Dažnai esame tokia Bažnyčia (...), kuri neišleidžia Viešpaties, kuri laiko jį kaip „nuosavybę“, nors Viešpats atėjo dėl misijos ir nori, kad mes būtume misionieriai“ (Kalba, pasakyta Pasauliečių, šeimos ir gyvybės dikasterijos surengtos konferencijos dalyviams, 2023 m. vasario 18 d.). Mes, pakrikštytieji, visi būkime pasirengę vėl išeiti, kiekvienas pagal savo gyvenimo aplinkybes, ir pradėti naują misionierišką judėjimą, kaip kad buvo krikščionybės aušroje!

Grįžtant prie palyginimo perfekto karaliaus įsakymo, jame ėjimas siejamas su šaukimu, tiksliau, kvietimu: „Ateikite į vestuves!“ (Mt 22, 4). Tai leidžia įžvelgti kitą, ne mažiau svarbų Dievo patikėtą misijos aspektą. Kaip galima įsivaizduoti, tie tarnai pasiuntiniai valdovo kvietimą perdavė skubiai, bet taip pat labai pagarbiai ir mandagiai. Lygiai taip ir misija nešti Evangeliją visai kūrinijai būtinai turi atitikti stilių To, kuris yra skelbiamas. Kai mokiniai misionieriai skelbia pasauliui „mirusiame ir prisikėlusiam Jėzuje Kristuje apreikštos Dievo išganomosios meilės grožį“ (Evangelii gaudium, 36), jie tai daro su džiaugsmu, didžiadvasišku, geranorišku, juose besireiškiančiais Šventosios Dvasios vaisiais (plg. Gal 5, 22); be prievartos, spaudimo, prozelitizmo; visada su artimumu, užuojauta ir švelnumu, atspindėdami Dievo buvimo ir veikimo būdą.

Bus daugiau.



Spalio mėnuo – Rožančiaus maldos mėnuo

Spalis – Švč. M. Marijos garbei skirtas mėnuo, kurio metu į Dievo Motiną kreipiamės su Rožančiaus maldą, apmąstydami pagrindines tikėjimo paslaptis (slėpinius). Ši malda kilo iš senos vienuolių atsiskyrėlių maldos tradicijos, yra paremta Biblijos žodžiais ir įvykiais.

Šlienavos ir Viršužiglio bažnyčiose Rožančiaus malda meldžiamės pusę valandos prieš sekmadienio Eucharistijos šventimą (šiai maldai Šlienavoje pagelbsti Ada, o Viršužiglyje – Marytė. Didelis AČIŪ joms!).

Darbo dienomis Rožančiaus maldai, Šlienavos bažnyčioje, renkamės pusę valandos prieš vakaro Eucharistijos šventimą. Kadangi ne kiekvieną dieną Eucharistijos šventimas vyksta, todėl savaitės Eucharistijos šventimo tvarką visada rasite skelbimų lentoje.

ŠV. KOMUNIJOS, IŠPAŽINTIES IR SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAMS RUOŠIMASIS

Šioje savaitėje buvome susitikę su šeimomis, kurios nori ruoštis su savo vaikais Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams.

Nutarėme: *Komunijai ir Sutvirtinimui besiruošiantys rinksis į susitikimus: viena grupė penktadieniais, 19 val., Šlienavoje bažnyčioje, kita grupė rinksis šeštadieniais, 16 val., Piliunos koplyčioje. Siūloma pasirinkti tinkamiausią dieną ir vietą, kur pagal savas galimybes yra patogiau dalyvauti susitikime.*

Katekizmo tiesų gilinimuisi kviečiame pirmiausia tėvelius, tėčius ir mamas kartu ruoštis su savais vaikais. Tėvelių gilinimasis į krikščioniškąjį tikėjimą ir asmeninis jo praktikavimas, – vaikams yra pati didžiausia ir geriausia pamoka gyvenimui.

Taip pat kviečiame ir visus kitus žmones dalyvauti Katekizmo pamokose, susitikimuose. Nesvarbu kokio amžiaus esate. Dažnam ir senyvo amžiaus žmogui verta prisiminti ar naujai sužinoti tai, kas atrodo kažkada buvo žinoma ar girdėta. Būsime susitikimuose laukiami visi visi.



Kviečiame jaunimą (14-17 m.) vykti į paauglių jubiliejų Romoje.

Kelionės kaina 600 eur. (kaina gali keistis). Dalyvių skaičius ribotas.

Daugiau informacijos rasite skelbimų lentoje bei: www.vvjc.lt; FB: jaunimo.vvjc.

Rugsėjo mėn. šventė Krikštą

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Elena Naujalytė, gyvenanti Piliunoje.
2. Jonas Bartkus, gyvenantis Birštone.
3. Neitas Steponavičius, gyvenantis Giraitėje.
4. Rusnė Užpalevičiūtė, gyvenanti Šlienavoje.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Mikas Sabaliauskas, gyvenantis Kaune.

Rugsėjo mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Regina Kikutienė, 66 metų, gyvenusi Girionyse.
2. Ona Gražina Zajauskienė, 88 metų, gyvenusi Laumėnuose.
3. Stasė Vaičiukynienė, 90 metų, gyvenusi Šlienavoje.
4. Jūratė Jankauskienė, 52 metų, gyvenusi Šlienavoje.

Viršužiglio Bažnyčioje:

1. Aldona Bartulienė, 72 metų, gyvenusi Viršužiglyje.
2. Ina Patriubavičienė, 87 metų, gyvenusi Arlaviškėse.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Adresas: Žalioji g. 23, LT-53143, Šlienava, Kauno r.

Tel.: 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

Parapijos banko sąskaita: Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija; j.m. kodas: 191289430, AB "Swedbank" bankas, sąskaitos Nr. LT36730001000224306.

Leidinį paruošė kun. Rimas.